

Nytt misjonshospital i Lantsun, Kina.

Søstrene Frellumstad og Brundtland tenker å opta arbeidet blandt syke og fattige.

Søstrene Christofa Brundtland og Inger Frellumstad forlot Norge 2. desember etter å ha hatt sine siste møter i Sarpsborg. De reiste over Danmark og England til U. S. A. for å reise til det sted Herren har kaldt dem til i Kina. Søster Christofa har jo vært i Kina før og har fast virksomhet i byen Lantsun, hvor hun nu følger sig kallet til også å opta arbeidet blandt de syke og fattige.

Søster Inger Frellumstad er fra Holmestrand og reiser ut for første gang. Hun blev frelst i 12 års alderen og allerede som skolepige følte hun trang til å reise til Kina og vidne om Jesus for kineserne og pleie de syke. I 2 år var hun på sykehjemmet til Stormonsen og blev døpt i Holmsbu for ca. 4 år siden. Etter på døpte Gud henne i den Helligånd og nu er hennes livs mål og lengsel oppfylt. Hun er på vei til det sted Gud har kaldt henne. Prøvelser, motgang og meget vil møte, men han som kalte henne er trofast. Bed for henne!

Om sitt kall har hun for skrevet i Misjons-Røsten. (Nr. 18 — 1935)

Str. Christofa forteller om sitt kall følgende:

«Som 14 års gammel pike fikk jeg kall å gå til Kina. Vi hadde en troende skolelærer og en dag i religionsundervisningen spurte læreren oss småpiker: Hvem vil dere tjene? Vil dere tjene Jesus eller satan? Vi svarte alle, at vi vilde tjene Jesus. Idet samme blev jeg så grepet. Jeg lukket øinene og bad til Gud. Da så jeg i Ånden et stort maleri, det var en stor slette hvorpå der stod en mengde mennesker, med alle armene opstrakte og under maleriet stod skrevet: «Kom over og hjelp oss».

Da hørte jeg en mild stemme si til mig: Derut skal du! Du skal bli sykepleierske og hjelpe disse. En stor glede fylte min sjel.

Ved 24 år gammel blev jeg sykepleierske og praktiserte på hos-

pitaler i Norge og Danmark i flere år.

Så hendte det en dag på hospitalet i Danmark, mens jeg var helt alene på sykestuen, at jeg kjente Guds mektige nærværelse. Jeg satte mig på en stol og skjulte ansiktet i mine hender og tilbød Herren. Jeg hørte da en mektig rost si til mig: «Du skal til Kina». Jeg sa: «Herre, jeg er ikke sterk nok!» Svaret lod: «Jeg formår alt i Ham som gjør mig sterk». Så sa jeg igjen: «Jeg har ikke penger til reisen, og jeg er skrevet ut av kirken grunnet dåpens». Svaret lod: «Mig hører selvet og gullet tils», sier Herren.

Igen sa jeg: «Herre jeg vet intet og dette blir så vanskelig for mig og jeg er alene». Svaret lod: «Og se! Jeg er med dig alle dage inntil verdens ende». Da reiste jeg mig op av stolen og gikk bort til vinduet, skuet op mot himmelen med opstrakte arme og sa: «Herre jeg vil gå!» En stor lykke fylte mitt hjerte og jeg kunne ikke tåle med det, men fortalte om denne åpenbarelse til alle på hospitalet, både lægen og sykepleierske. — Forstanderinnen på

Misjonærene Frellumstad og Brundtland.

hospitalet advarte mig og sa at jeg måtte betenke hvad jeg gjorde. Tenk å reise til Kina, således ut i det blå. Ja, således ser det jo alltid ut når vi vandrer i tro; men han sover ikke og han slummer ikke, Israels vokter.

Jeg reiste da hjem til Norge og besøkte en del menigheter. Tok mine sparepenger til reisen og drog først til U. S. A., hvor jeg tok tjeneste mens jeg lærte språket. Etterat ha lært engelsk drog jeg til Kina. Det blev for mig en stor glede å sette mine føtter på Kinas jord og min bønn til Gud var: Herre bruk mig i din tjeneste. Og må jeg kunne få hjelpe

Endel av de troende i Lantsun.

disse stakkels hedninger. — Noden som jeg så var skrikende, bragte mig på kne innfor Gud. Herren hjalp mig. De 4 første år arbeidet jeg sammen med andre misjonærer, men etter den tid tok jeg fire troende kinesere — to evangelister og to bibelkvinner — som jeg hadde kostet utdannelse på, med mig til en by som heter Lantsun. Byen ligger ved enden av et stort fjell i Shanai provinsen og vel tre mil fra hovedstaden Talynan-fu.

Vi var de første som kom dit og begynte misjonsarbeid. Gud var med og virket ved sitt herlige evangelium. Sjeler freltes, syke helbrededes og flere blev døpt i den Helligånd og ild.

Mange syke og sårede kom for å få hjelp og alle blev hjulpet så langt som det stod i min makt. De kommer til oss med upleide sår, ofte klistret; de bare et stykke papir utenpå, såret. Mange barn kom de med, fulle av sår på grunn av urenlighet — de er reddet for å vaske sine nyfødte barn, de tror all vaak medfører døden. Her er arbeidsmark nok for dem som vil ta fatt og jeg føler at Herren har lagt på mitt hjerte å hjelpe disse. Vi må jo da få opprettet et hospital, hvor vi kan ta dem inn og vår overlege er Jesus Kristus.

Til dette foretagende trenger midler, og idag har vi bare to tomme hender. Men Herren som har lagt dette i mitt hjerte vil også fullføre sitt verk.

I Lantsun er det en stor prektig skolebygning som er tilsaals og den vil passe godt til sykehus og misjonsstasjon. Klimaet er bra, byen har godt drikkevann og folket er meget opmerksomme og åpne for evangeliet. Det er også en ypperlig anledning til å nå

dem ved å kunne hjelpe dem med deres syke legemer. På denne måte vinner man deres fortrolighet og får anledning til å vidne for dem om Jesus, lægen fra Golgata.

Her er anledning til å være med å hjelpe disse stakkels syke, hjelpeløse menneker som er i behov av både legemlig og åndelig nød. Jesus skal si til dem som går hans vei og gjør hans gjerninger:

«Jeg var hungrig og dere ga mig å ete; jeg var tørstig og dere ga mig å drikke; jeg var nøken og dere kledde mig; jeg var syk og dere så til mig. Jeg var i fengsel og dere kom til mig. Hvad dere har gjort imot en av disse mine minste brodere, det har dere gjort mot mig». (Matt. 25, 35—40).

Søstrenes kasserer tar med glede imot midler til arbeidet. Nu er det en åpen dør i Kina, men ingen vet hvor lenge det er så. Snart er denne husholdning forbi og Jesus kommer igjen. Da er det ingen tid mere til å vinne sjeler for himmelen. De som er rede skal da løttes op fra jorden og være med Kristus i herligheten. Søstrene der ute og «de som er ved toiet» her hjemme skal da få dele byttet. Byttet er sjele vunnet ved samarbeide i misjonens tjeneste. Vunnet ved deres vidnesbyrd som drog ut og ved deres bønn og offer som var trofast med her hjemme. Alt annet må forlates når vi forlater denne jord.

Sangeren sier:

«Snart er vår såtid slutt, vi går. Hosten der hjemme forestår. Møter de sjele vi vunnet her, strålende så som juveler ders».

Str. Christofas kasserer er: L. Hvidsten, Nordre Skogvei 26, Bergen.

Str. Ingers kasserer er: Slipermester Reiersen, Solvik, Sande, Vestfold.

Misjons-frimerker.

Det er i år 200 år siden Brødrmenigheten tok op misjonsarbeid i Surinam i Syd-Amerika. I den anledning har den hollandske regjering, som styrer Surinam, sendt ut to nye slags frimerker. Det er visstnok de første misjonsfrimerker som overhodet er fremstillet.

Frimerkene er tegnet av en misjonærdatter Eva Schütz. Hennes far var misjonær i Surinam i 35 år. På det ene merke sees en sort

og en hvit hånd som er rakt op til bønn, og i bakgrunnen stråler korset frem. På det andre merket løfter den hvite hånd den sorte op så at slave-lenkene faller av den sorte. Også her står korset i bakgrunnen.

Misjonærene er utvist.

Det viser sig at de svenske misjonærer er utvist ikke bare fra italiensk Somali-land, men også fra Eritrea. Torsdag den 12. des. mottok Fosterlandsstiftelsen følgende telegram fra Eritrea: «De svenske misjonærer utvist, stasjonene stengt.»

Nu er de katolske misjonærer alene på disse marker for det fantes ikke andre evangeliske utsendinger i disse to italienske kolonier enn svenskene. De har arbeidet

i Eritrea helt siden 1866 og i Somali-land siden 1897. De har aldri blandet sig i politikk. Bare samlet sig om misjons-opgaven, og der er nu ca. 3000 kristne på disse misjonsmarker.

Men Rom tåler ingen ved siden av sig, skriver «Kineseren».

Uro blandt de sorte.

Som en følge av Italias angrep på Etiopia er det oppstått en sterk uro i hele Afrika. Overalt er Etiopia—Italia samtaleemnet og bitterheten blandt de sorte er sterk overfor Italia. Sir Hesketh Bell, som har vært guvernør i flere britiske kolonier, har sendt et brev som blev publisert i «Times», hvor han bl. a. fremholder nødvendigheten av at Storbritannia overbeviser de innfødte om at det

tar helt avstand fra Italias politikk samt lar dem forstå at det prinsipp som skal tillempes ved konfliktens løsning skal være rettferdighetens.

Rom og Etiopia-krigen.

I det engelske misjons-tidsskrift «Wold Dominion» skriver en innsender bl. a.:

«Det er kjent både i Europa og i Øst-Afrika at den romerske kirke søker å utvide sitt velde i Afrika til vederlag for de tap den har lidt i makt og innflydelse i Europa. Fra Senegal i vest til Eritrea i øst dominerer katolismen allerede, likeså i de muhamedanske land i nord; bare i Syd-Afrika er så overveiende protestantisk at ingen alvorligere fare truer der. I belgisk Kongo, de por-

tugisiske kolonier Angola og Mosambik, Eritrea og italiensk Somali-land er der oppstått en ensidig nasjonalisme ved en agitasjon som går ut på at fremmedherredømmet truer fra de protestantiske misjoners side. Følgen er at store folkeskarer i disse land i de senere år er ført inn under romerkirkens formynderkap.

Italienseringen av Øst-Afrika er gått hånd i hånd med erobringforsøk fra romerkirkens side. Derved er den svenske misjon i Eritrea blitt ødelagt og arbeidet i Somali er sterkt innskrenket på tross av traktatmessige rettigheter, mens samtidig de katolske misjoners virksomhet er utvidet i tilsvarende grad.

MISJONS-RØSTEN

Fritt uavhengig organ i misjonens tjeneste.
Bladet utgitt i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer hver 1. og 15. i måneden. Redaktør: G. Iversen. Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.
Abonnementpris er: I løssalg 20 ør kr. 2.00 for halvåret og 4.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oplysning og betalinger skjer til ovenstående adresse.

1936.

Atter begynner vi på et nytt år. Igjen står vi sporgende om hvad dette nye år vil bringe oss. Skal det bli et godt arbeidsår i misjonens tjeneste og for Guds sak i det hele, eller skal vi møte nye og ukjente hindringer i arbeidet?

Året begynner i usikkerhetens tegn. Bokstavelig talt, står alt på vakkende grund. Det har sett mørkt ut flere år nu og av lyspunkter har det vært få — menneskelig sett — men aldri som nu. Ved begynnelsen av dette år står hele menneskeheten sporgende. Krigens og ufredens mørke uhyggelige skygge reiser sig truede og mørk. Land mot land, folk mot folk og rase mot rase. En opjaget, rastløs og hvileløs verden, sukkende og lengtende etter fred, men finner ingen hvile for sitt hvileløse hjerte. På misjonsmarken er det vanskeligheter og de såkalte kristne land synker tilbake til hedendom og overtro på mange steder. Verdensbilledet er nettop slik som Jesus forutsa den skulde være i endens tid. Gud må hjelpe oss til å være våkne og benytte de anledninger som står åpne for oss.

Arbeidet for evangeliets utbredelse blandt hedningene er et av de viktigste ting for oss troende i disse dager. Det er nettop denne sak som Gud legger på sine våkne barns hjerter. Evangeliet skal predikes for alle folkeslag for enden på denne husholdning kommer. (Luk. 13, 10).

Mange døre står idag åpne for Guds ord. I Afrika står folket mangs steder hunnige etter lyset fra himmelen, Syd-Amerikas dypt sunkne indianere står så mottagelige for ordet som aldri for i den kristne historie. Kina, India og flere steder melder om dyp hunger etter Gud, samtidig som truende skyer viser sig på himmelen. Den nasjonale reising i mange land varsler om at hedenenskapet holder på å reise sig i sin velde mot den utenlandske lære, som de mener kristendommen er. Overalt er det kamp. Lys og mørke kjemper om overtaket.

For oss troende er det ikke vanskelig å forstå, at snart er situasjonen slik, at det blir umulig å drive misjonsarbeidet så uhindret som idag. Det gjelder å

benytte anledningen. Det er intet til hinder for at Jesus kan komme igjen for dette år er slutt. La oss arbeide så lenge dagen varer.

Vinterheftet er utsølt.
men da vi antagelig får noen re-

turnert skal nye abonnenter få det fritt så lenge vi har noen. — Bestillt snarest.

Skulde det være noen av abonnentene som ikke har fått det så møt fra og det blir sendt. Feil kan jo inntreffe.

Fra U. S. A.

har vi mottatt kr. 12.— pr. post-anvisning, men ingen opplysning om hvad beløpet er til. Da mult-gens brev er bortkommet bes den som har sendt dem gi nærmere opplysning.

vente på Jesus Kristus i hans herlighets åpenbarelse.

Av Evran Roberts — ved I. S.

Nåde og fred.

Det er mig en stor glede å lese i Misjons-Røsten at vekterne står på muren idag, som de stod for 30 år siden, med jublende ro og klar basunlyd. Jesus sier, at han er igår og idag og blir til evighet den samme. Ja, tenk også på Ham som var lydig inn til døden. Ja korsets død, for vår skyld.

Denne kan smelte våre hjerter og sonderkneuse vår ånd til tårer, og Jesus ofret den siste bloddråpe for at verden skulde bli overbevist om at Gud elsket så høyt at Han gav sin elskelige enbårn sønn til sonoffer for oss. Gud vær takk! Om Jesus lover ønsket om alle de hellige en seirende fremtid. Hilses med 1. Pet. 5, 10.

C. O. Blegberget

Hilsen fra misjonsmarken

Brev fra Alb. M. Christiansen og Chrisie og Parley Gulbrandsen.

Kintsuhua, 25. nov. 1935.

Kjære misjonsvenner!

Det er nu allerede et halvt år siden jeg reiste hjemmefra og det skulde således ikke være noe for tidlig at dere hørte litt fra mig. Det har vært så meget som har møtt mig siden jeg kom herut, at det har ikke vært så godt å samle sig til å skrive. Dertil har jeg heller ikke hørt noe hjemmefra. Selv Misjons-Røsten har uteblitt. Jeg har ikke sett frugg av den siden jeg reiste hjemmefra. Det må vel bero på en feil et eller annet sted. (Den sendes fra oss. Red.)

Vi har hatt ca. 200 mennesker til morgenmøtene kl. 6 om morgenen hver dag. Og de kommer alle uten å være kalt sammen. Det er jo lett å forstå når kl. er 6 her, for det er da solen står op og mørket viker. Det har dessverre vært meget innskrenket skolevirksomhet vi har hatt hittil, men dette vil også rette på sig etter hvert.

Til nyttår skal vi gå iveri å bygge skolehus. Ca. 100 gutter og unge menn har båret sten nu en lang tid, så vi har ganske meget sten å begynne med. Ja vi var nemlig så heldige å finne sten borte i en ås ca. 3 km. herfra. Vi holder på å reparere beboelseshuset med sten også, så det vil bli mindre vedlikeholdsarbeide med det for fremtiden. Disse våre nevnte svarte venner begynte med å bringe 1 sten om dagen, men forhøiet det siden til 2. Noen av våre beste eldre kristne har hjulpet mig i arbeide med reparasjonen av huset, så vi er ganske langt fremskredet. Vi håper å være ferdige i løpet av dette år, så vi kan samle våre krefter om byggingen av skolehuset. Nu har vi intet forsamlingshus og intet skolehus. Vi sames på verandaen av beboelseshuset. Verandaen, det betyr en bred opbygning uten om husets vegger. Til beskyttelse imot sol og regn, så må vi nemlig bygge taket så stort, at det går flere meter utenom veggene. Dette blir altså verandaen. Den er således stor og kan rumme noen hundre mennesker. Men i regnvær kan vi ikke bruke den. Når de nødvendige pengemidler kommer, så skal vi nok få hus å samles i, selv om det regner aldri så meget. Men det er disse pengene. Selv her inne i det Belgiske Kongo må vi ha litt å bygge for. Det er en sorg for mig at jeg ikke kan komme ut i byene å snakke med folkene der. Jeg er absolutt bundet til misjonsstasjonen og arbeidet der. Fra kl. 6 om morgenen til natten er jeg optatt her, og natten må ofte brukes til de skriftlige arbeider. Vi har nu imidlertid endel kjekke unge menn som snart skal gå ut i byene som evangelister og lærere. Be meget for disse, kjære venner! Tenk hvad det vil si, at no-

en av landets egne frelste og helliget og fylte med den Hellig And og kraft, går ut med evangeliet til sitt folk. Noen må også bli her på stasjonen for å hjelpe mig, men vi har såvidt mange gode kristne som kan lese og skrive godt, at vi har rett til å sø lyst på det allikevel. La oss be også for dem.

Ja la oss være bedende, venner og utnytte den lille tid vi ennu har tilbake. Der er mange som må vinnes for Jesus ennu.

Ja lev alle vel. Takk for godt medarbeiderskap i det forløpne år, og la oss rekke hverandre hånden til trofast medarbeide for fremtiden. Godt nytt år og Gud velsigne dere alle sammen.

Hjertelig hilsen til dere alle.

Alb. M. Christiansen.

Et barn er oss født, en sønn er oss givet! Es. 9, 6.

Være kjære misjonsvenner! Idet vi takker for Eders vennlighet ved å sende oss bladet, må vi først få sende eder våre beste ønsker om en velsignet julefest og et godt nytt år. Hvor stort og ikke bare kunne feire minnet om Frelserens komme, men selv eie livet som han villig gir alle som lyder Ham. Halleluja! Halleluja! Hvilken nåde stor! Lovet være hans navn!

Vi ønsker også å sende hver enkelt av eder vår hjerteligste takk for alt I har gjort for oss i 1935. Takk venner for alt! Takk for alle gaver og for lønnen, både for oss og arbeidet. Vi ser klart, at hadde vi ikke de mange venner hjemme, vilde vi ikke komme langt herute. Så Herren være pris for hver enkelt av eder.

Når vi nu også ved årets slutt, stanser og kaster et blikk på tiden som er tilbakelagt, så vil vi gi vår hyldest til Herren, for det som har blitt utrettet. Ja, Han tillkommer all æren! Det har vært en glede å få være med i arbeidet. Det har gledet oss å se endel komme til Gud, og at 27 ved døpen er tillagt menigheten. Endel har kommet igjennem til åndens dåp, idet vi har hørt dem tale i tunger og hølytt prise Gud. Takk og lov!

Noen venner — ialt 8 stykker — har Herren kalt hjem til sig, og nu lover de Herren med løst tunge, bedre enn de noen gang kunne hørned og en dag skal vi alle møtes der hjemme og da vil også I se de venner som blev vunnet ved eders gaver og forbonner. O ja, det er ikke forgjeves.

På en av utstasjonene har vi også kunnet innvie et nytt lokale i år. Det vi tidligere hadde var ikke passende og den troende broder som har gitt oss de øvrige husrum på dette sted, har da nu innredet dette nye lokale. — idag skulde vi også reist til en av våre andre utstasjoner for å innvie et nytt lokale, som husverten har

satt op og vi har leiet meget billig, men vi har blitt hindret i å ta iveri idag, for det har snedd, og det er ikke greit å reise på sykkel i snevær.

Nu går også tiden fort til at vi skal reise hjem til Norge. Vi håper å nå Norge i første delen av mars. Bed for oss venner, at vi må få en god reise og bed for arbeidet her er I smilde.

Hjertelig hilsen, eders
Chrisie og Parley
Gulbrandsen.

Liv i seier!

Den åndelige tjeneste har sin tid og sin sfære. Lønnkammeret har sin gjerning. Tempel, tabernaklet det aller helligste, og forgården hadde sin gjerning i jøde-nens åndelig liv, forut bestemt av Gud.

Den åndelige tjenestes vesen er utenfor forstandens fatteevne, før vi blir gjenfødt og får den Helligands lys. Velsignelse er lovet den tjener som, når hans Herre kommer tilbake, gir tjenestefolkene deres mat i rette tid. Den forstandige og trofaste tjener betrødd omsorgen for Guds menighet, og han må være klar over at Gud bestemmer tidens varighet, for den åndelige tjeneste. Hele Guds overflod og all hans nådes fylde står til menneskenes rådighet i denne tjeneste.

Virkekretsen er ubegrenset. Gud vil ikke begrense nogens virkekrets i åndelig forstand. Ingen kan klage over at hans virkekrets var for snever. Arsaken til at den synes for snever ligger i den troende selv.

Der er stor mulighet for at tjenestens enkelthet vil være en tilgjengsel av profetens ry. Den menneskelige natur krever en populær lønn for de ting den betrakter som sin eiendom, men åndelig sett får den ikke slik lønn av Gud. Ved lydighet lærer man, at i det åndelige liv og arbeide går man fra enkelthet til enkelthet. En av de viktigste kjennemerker på åndelig liv er enkelhet. Na'aman blev slått av den enkle måte hvorpå han skulde bli helbredet. Profeten Jonas fikk befaling om å gå til Ninive, den store stad og preke og prekenen var sammensatt av en annen. Og når en preken bare består av åtte ord: Jonas 3. 4., da skal der stor åndelighet til, for å være tilfreds med den åndelige tjenestes enkelhet. Vår tjenestes enkelthet vil kunne bedra oss og få oss til å tro at vi er utenfor Guds vilje. Vi blir aldri betrødd noe større virke, før vi beseirer alle vanskeligheter og oppfyller alle plikter, som hører til det nuværende.

«Jeg for mål alt i Kristus, som gjør mig sterk». Nåden optukter oss å leve viselig og Gudelig i denne verden og med tålmodighet

Min inderlig kjærlighet til Herren etter noen få år. Nei, han ble 61 år gammel i 1916. Tapet av stansen ofte og ikke får s. Det var det som jeg fikk merke av. Da jeg var 19 år, fant denne boken i en bokhandel i London. Den kostet 0.75 i rabatt pr. bok. Frakten må betales av mottageren.

Den som allerede har innsendt bestilling behøver ikke å sende nytt brev. Utgiveverne.

Schibbolet.

Grunnet en uforutsett forsinkelse i levering av Indiapapir, fikk en indisk trykkeriet dessverre ikke levere Schibbolet til jul som tidligere lovet.

Den vil imidlertid komme likt over jul, muligens allerede til nyttårshelehen.

Bestilling på sangboken best innsendt omgående, så vi kan få utsendt denne like fra trykkeriet. Intill videre kan bestilling sendes: Førstelærer S. Severinsen, Smittestrømsveien 19, Drammen. Prisen er kr. 2.50 pr. stk. samt granitoll og kr. 4.50 i skinn. I partier på minst 10, gir vi 0.75 i rabatt pr. bok.

Frakten må betales av mottageren. De som allerede har innsendt bestilling behøver ikke å sende nytt brev. Utgiveverne.

Fra lesekretsen.

Takk for bladet som bringer oss mange rike velsignelser. Særlig må jeg nevne en artikkel: «Ingen er som Guds». Ja, det er meget i disse ord. Var det ikke så var det nok lite håp for oss. Men just fordi at ingen er som Gud har han kalt oss og tatt oss op. Han visste hvordan vi var og enda tok han oss op. O, hvilket kjærlighet!

Det er herlig å vite sig båret av disse evige arme. Priset vær hans navn.

En str. i Herren.

Til Misjons-Røsten, Sarpsborg. Hermed følger kontingenten for årets blad. Takk for året som gikk. Det er et blad som kan anbefales til alle som elsker Guds sak frengang, både i inn- og utland. Et godt nytt år ønskes bladet redaksjon.

Venlig broderhilsen
J. H. K., Halden.

Hilsen fra U. S. A.

Sender kontingenten for mig og den søster jeg betaler for. Send pengene i tide denne gang.

Vil si et hjertelig takk for Misjons-Røsten som er kommet regelmessig og for den opmuntring og velsignelse «Røsten» bringer med sig. Må si at «Røstens» lesetof har vært særlig velsignende i det siste.

Må Gud fremdeles velsigne of

Martina

Hjemme hos Min inderlig kjærlighet til Herren etter noen få år. Nei, han ble 61 år gammel i 1916. Tapet av stansen ofte og ikke får s. Det var det som jeg fikk merke av. Da jeg var 19 år, fant denne boken i en bokhandel i London. Den kostet 0.75 i rabatt pr. bok. Frakten må betales av mottageren.

Den som allerede har innsendt bestilling behøver ikke å sende nytt brev. Utgiveverne.

Til Misjons-Røsten, Sarpsborg. Hermed følger kontingenten for årets blad. Takk for året som gikk. Det er et blad som kan anbefales til alle som elsker Guds sak frengang, både i inn- og utland. Et godt nytt år ønskes bladet redaksjon.

Kristus i hans her-
relse.
berts — ved I. S.
fred.
stor glede å lese
at vektene står
som de stod for
d jublende rost
Jesus sier, at
idag og blir til
ne. Ja, tenk seg
n var lydig inn-
ets død, for vår
te våre hjertep-
ir ånd til tårer.
siste blodstrå-
skulde bli over-
elsket så høit,
skelige enbårne
or oss. Gud vær-
s tover ønskes
seirende frem-
Pet. 5, 10.

styrke eder som arbeider i Her-
rens tjeneste. Lønnen venter en-
hver tro tjener.
En str. i Herren.

Martin Buberg.

Hjemme hos Herren!
Min inderlig kjære far flyttet hjem til Herren den 16. juli år, etter noen få dagers sykdom. Han fikk en indre blodforgiftning. Han blev 61 år gammel. Han blev frelst i 1916 og levet siden et lykkelig liv med sin Frelser. I 1911 blev han leder for den frie virksomhet i Larkollen hvor han stod til sin død.
Tapet av far er stort og jeg stanser ofte op ved tanken på at jeg ikke får se ham mere her i livet. Nei, han er og blir borte, han er ikke mere. Bak ham er jordlivets møle og han er berget for evig. Da jeg for noen dager siden fant denne sangen som far selv fikk i ånden på sin fødselsdag den 10. april 1933, blev det slik for mig at jeg skulde få den inn i «Misjons-Røsten»:

Mell.: Ved Jesu fetter ei stille stund.
Det var det beste som kunde skje, at Jesus mottok mig syndere.
Han tok mig op som sitt eget barn (1. Joh. 3, 1.)
og frelste mig ifra syndens garn. (Rom. 6, 13.)
Det var det beste som kunde skje, han oplot øiet så jeg fikk se.
Han talte til mig så jeg forstod (Luk. 24, 45.)
det var forløsning uti hans blod. (Ef. 1, 7—10.)
Det var det beste som kunde skje, da arvetten min jeg fikk se.
(Kol. 1, 12)
Han åpnet øiet så jeg forstod, (Luk. 24, 31—32.)
at han mig kjøpte den med sitt blod. (E. 1, 11—12, Gal. 4, 4—7.)
Det var det beste som kunde skje, i dåpens vann jeg blev senket ned.
Så det med Gud kom i rette skikk, og god samvittighets pakt jeg fikk. (1. Pet. 3, 20.)
Det var det beste som kunde skje, da dette under jeg fikk å se.
Jeg var begravet til Kristi død. (Rom. 6, 4—5.)
så jeg opstandelsens kraften ned. (Fil. 3, 10—11.)
Det var det beste da jeg fikk se, at Herrens vilje helst budde skje.
At døden bliver av liv opslukt. (2. kor. 5, 7—9.)
så satans makter må tage flukt. (Jak. 4, 7.)
Det var det beste som kunde skje, mitt eget helt det blev revet ned. (Hebr. 9, 8, 10, 19—20.)

..Og pinsunderet blev utført.
(Luk. 24, 4—9.)
så kraft fra holden jeg blev tirst.
(Ap. gj. 1, 8.)
Det beste for mig jo nu det er, at jeg kan komme ham mere nær.
Blodet stadig å holdes ren, (1. Joh. 3, 3.)
så frukt kan finnes på hans gren. (Joh. 15, 2.)

Nu var det best om det kunde skje, jeg mer fikk del i hans lidelse.
(1. Pet. 4, 13.)
..Og større del i hans herlighet, (1. Pet. 5, 1.)
som varer ved i all evighet. :

Det allerbeste som nu kan skje, det blir at ham jeg får å se.
(1. Joh. 3, 2.)
..Han stiger hastig i skyen ned (1. Tes. 4, 16—17—18.)
og tar mig inn til sin herlighet. :

Det var det beste for dig, min venn, som ikke vet hvor du tumler hen.
(Joh. 1, 5.)
..Du fattet mot og blir riktig snar, (Ordspr. 24, 11.)
og kom frem nu just som du var. :

Et varsko til dig nu dette er, som alvorfarene ikke ser,
(Es. 8, 22.)
..Det mørkner til over denne jord (Es. 9, 2.)
og trengsen den blir veldig stor. (Matt. 24, 20.)

Det var det beste for dig, min venn, du mottok billett til himmelen.
..En fribillett som er kjøpt med blod, (Ef. 1, 7, Kol. 1, 20.)
som han til syndere etterlot. (Matt. 9, 12.)

Han blev begravet på Rygge kirkegård hvor han hvilte til opstandelsens morgen. Da han skal vekkes av overangelens røst og av Guds basun. De døde i Herren skal først opstå, og så skal vi lever sammen med dem rykkes op i luften for å møte Herren. 1. Tes. 4, 16—17. Herlige dag. Da skal ingen tårer mere vete vårt kind, for han skal tørre bort den siste. Halleluja!

Jeg glemmer aldri fars siste minutt her på jorden, da han pri-ste sin Frelser for det store verk på Golgata, hvor han åpnet veien like inn til Faderens hjerte. Underbare nårde. Det siste han bad mig var: Takk Gud for vennene som han har gitt oss. Det er mange erotiske venner her ute som ønsker å følge Jesus, og dem lå alltid far så på hjertet. Han var alltid så hjerteglad når dem kom og vi kunde samtale om Herrens sak og slutte med en bønne-stund. Like før han døde stemte han i å synge: «Alle skal se den herlige frelser jeg eier.» Og så sier han: «Nu kommer Jesus».

Da vi ikke lengere kunde følge ham kom vår underbare Jesus og førte ham over og hjem.
«Hvert neste navn som jeg visste skal tape sin glans og for-gå; men Jesus, den første og si-ste, Hans navn skal for evig be-stå.»

Kjære venn, du som har troen-de mor eller far — kanskje begge er troende. — Du skjønner ikke hvad du eier i dem før de er bor-te. Tenk alle de ganger de har bært dig frem for Herren på bøn-nens arme. Måtte de ikke vente på dig lengere: Kom og bli med på vei til himmelen.
Jeg er så lykkelig i min frelser.

Det hender nok av og til det kan være skyer, men bak skyen skin-ner solen. Halleluja. Og når skyen har dekket solen for oss en stund- varmer den enn mer når den kommer. Etter en prøvelse blir Jesus skjønner, større og herli-gere for oss. Jeg kan ikke beskrive hvor skjønn han er blitt for mig. Mitt ønske er, at Jesus må- te få sin fulle vei med mig.
Vi har alle en misjon her i livet.

Må vi bruke det pund vi har fått. (Matt. 25, 21—24.) og ikke gjøre som han der fikk det ene pund. Det er ikke Guds vilje at vi skal ha det han har gitt oss for oss selv, men dele det ut til andre. Ja, må Gud hjelpe mig og oss alle til det.
Rygge den 3. desember 1935.
En ringe søster i Herren.
Marie Buberg.

På reise i U. S. A.

Reisebrev fra str. S. Pedersen og Inga Johnsen.

San Francisco, 27/11 1935.
Elskede misjonsvenner! Guds fred!

Det er nu lenge siden vi lot høre fra oss. Vi forlot China 17. september og hadde en god reise over havet. Gikk iland i U. S. A. 11. oktober. Vi har nu farten rundt på mange steder allerede her i Kalifornia. Her i San Francisco og Oakland har vi hatt det underbart sammen med vennene. Så har vi besøkt en by som heter Turlock. Det er omkring fem tusen innbyggere og 27 kirker der. Det er mest svensker i den byen. En søndag formiddag efter at vi hadde tatt blev plattformen full av gamle koner. De blev så begeistret. Noen sa: «Jeg er fra Oslo, jeg fra Porsgrunn, jeg er fra Drammen» og flere svenske var det også. De tryglet og bad pastoren om vi fikk ha et skandinaviske møte, som vi jo fikk. Overalt omtrent, er de gått over til engelske møter her nu, da det nesten ingen nye kommer fra Skandinaviens. Så reiste vi til et sted som heter Kingsberg. Det er også en liten by. Vi hadde noen møter der også, og derav et på Frelsesarmeen, men de har ingen fremgang der stakk. Kapteinen er en meget velsignet mann, er døpt både i vand og ånd, men når han ber med syndere, så går de etterpå i de andre forsamlinger og blir døpt og stanser der. Han har bare en soldat. Så reiste vi til Los Angeles. Der er mange skandinaver. Vi deltok i flere møter og fikk hilse på mange venner. Vi var og så Torrys Bibelskole, kirke, boksalg og et stort hotell. Og så var vi og så det store Angeles Tempel. Fikk også høre miss. Aimee Mc. Pher-son. Hun talte dyrebart fra Ords. 4, 20—22, om å akte på Guds ord, gjemme det og hvile på det. Det er lægedom for hele ditt legeme. Hun stillet oss ansikt til ansikt med Gud. Hun sa: «Du behøver ikke komme hit op til mig for å bli helbredet for din sykdom, det er ikke jeg som gjør det, det er ikke oljen, det er Gud. Hvil på hans ord. Jeg kan salve dig, legge hendene på dig og be men som det står i teksten, akt på og hold ordet fast og det er lægedom for hele ditt legeme». Så kom de syke op. En med en bruk-ken arm blev helbredet i et nu. En lam mann — to mann holdt ham under armene — blev hel-bredet. Først stabbet han litt, men så la hun hendene på begge hans knær og vi så ham springe omkring. En som hadde kreft i nesens bad hun en lang stund for. En hel del falt i gulvet under Guds kraft. Flere vidnet om at de på forrige møte var blitt hel-bredet for kreft, tuberkulose, benbrudd, ja alt mulig. Vi så krykker og bandasjer som de sy-ke hadde satt igjen, som talte sitt tause sprog om at de var blitt overflødige efter at Jesus hadde rørt ved dem. Ja, dette er hvad vi har sett og hørt. Nu er vi tilbake igjen i San Francisco. Stanser her til neste uke og reiser da lengere nord, og så videre som Herren leder. Vi har hatt

Teori og virkelighet.

Noen sier de er døde andre har fått kastet ut - gamle Adam med hans vesen, på det elende er det slutt - Noen sier de må synde daglig - slite trelle må så det ikke går istå.

Til den første kan det sies ofte møtte jeg jo dig - teorien var iorden - men hvordan har det nu sig Du jo kunde bli fornærmet - vrien, vranten, snild også, helst når du fikk ha din vilje - ingen trådte på din tå.

Til den annen, hvordan gikk det - hvor jeg lengtet bli lik dig - førend jeg dig riktig kjente - da forandret atting sig for o, redsel - tenk jeg merket at det rester ennu var - av det gamle arge vesen, som sig selv tar i forsvar. -

Til de trette bange sjele tyder der fra Jesu munn kom til mig og finner hvile - kast på mig din byrde tung. - Til oss alle står det skrevet - korset ta og lær av mig ydmyghet - og du skal finne fred og seier skjennes dig.

Tak o, Gud at ordet tyser viser oss den sande vei - at på frukten treet kjennes - det har ei forandret sig - ei i teoriens verden, dogmer, eller tale stor vi i livet må bevise Selvets død foruten ord.

Skien 1-12-1935.

Wilhelm Holm.

brev fra Kina om at Guds verk går frem og det priser vi Herren for. Ja, Kina er vårt daglige bønnebrøt og vårt hjerte er der. Så vil vi ønske eder alle et godt nytt år. Husk oss i eders bønner som vi også daglig beder for eder. Og minner Herren dig om å sende til misjonen, så er Th. Westel, Nordstrand pr. Oslo, fremdeles kasserer. En dag jeg blev bekymret for arbeide der ute, talte Herren en underbar trøst i mitt hjerte om ikke å være bekymret. Han var mektig til å klare det hele, så vi hviler i Jesus. Han er mektig. Tilsnitt de hjerteligste hilsener.

Eders i Jesus bevarede søster Signe Pedersen og Inga Johnsen.

Vår adresse i Amerika er: Hfr. Bråten, 545 — 85 strett. Brooklyn, N. Y., U. S. A.

SPREDTE FELTER

Fra «Betels» i Balsfjord.

Søndag den 24. november hadde forsamlingen her på «Betel» sin fjerde årsfest. Denne gang var vi særlig gått representert, idet de kjære søsken fra Rossfjord besøkte oss. De kom søndag formiddag med buss. 21 stykker.

De hadde med sig venner fra Landøy ved Gibostad, fra Slettnes og stedene rundt Rossfjord. Herren gav oss en meget velsignedt dag sammen. Takk søsken, for at I kom.

Også denne gang kunde vi glede oss over at der var flere stykker iblandt oss som ikke var med ved forrige årsfest. Venner som er blitt frelst under årets løp.

Gjelden på huset viste også nedgang. Hvilket vi takker Gud for. Takk alle I som har vært med både i det skjulte og det åpenbare.

«Snart er vårt virke på jorden slutt, og vi hos Herren får hvile ut. Møte de sjøle som frelste her strålende, klare som stjerner der.»

Signe og Henrik Eilertsen.

Fra Svelvik.

meldes om gode møter og bra med folk. De har fått be med noen som ønsker å bli frelst og hatt en herlig tid i det siste. Brødrene R. Dammen og O. Gamst hadde lovet å komme på 10 års festen 2. juledag og de ventet et riktig gjennembrudd.

Fra feltet i Finnmark.

Tirsdag den 24. september påbegynte en tur til Finnmark. Hadde i lengere tid lengtet den veien. Var derfor glad når det lå sig sådan tilrette at det kunde realiseres. Det første sted jeg stoppet på, var

Hammerfest.

Her er man jo kjent, det var nemlig den første by man i sitt liv fikk se. Så tros sin ringhet, har den en særlig plass i ens barn.

Tok inn til de elskede venner, Anthonette og Isak Kvalsvik, i Indrefjord. Det er søsken som har vist stor kjærlighet og trofasthet mot Gudsrikets sak i nord Norge, særlig Finnmark. Baptistene var så vennlige, at de lånte oss sitt lokale for en billig pris. Hammerfest har dog alltid hatt ordet for å være en hård by, hvil-

ket man også fikk erfare. Neste sted var

Bukten i Alta.

Det var 16 år siden sist jeg var her. Besøkte nemlig stedet på min første misjonstur med evangeliet gjennom Finnmark. Men hvor det var forandret over alt. Også Finnmark står foran utvikling. Bodde hos søster Marie Kvalsvik. En Gudfryktig og snild søster, som har et hjem for nerveslitte og syke, samtidig som hun kjenner det som sin oppgave å misjonere. Hjemmet er derfor åpent for Herrens vidner. En av stuen er motelokale. Der hadde jeg tre ganske gode møter. Men det var for liten tid. — Fra Bukten besøktes også Tverelvdal hvor jeg hadde to møter på bedehuset deroppe. Fikk også hilse på fru Krogh, en søster fra Kristiansundskanten, som endel år reiste som bibelkvinne heroppe. (Marit Gustad). Fra Alten reiste jeg om Hammerfest til

Kistrand.

Sykklet den veien ca. 90 km. I Kistrand bodde jeg hos Skipperuds selvsagt. Et fredfullt og velsignedt hjem. Så langt jeg kan forstå, så utøver de et meget godt og velsignedt arbeide. Men også der som andre steder i Finnmark, har man den sørgelige læstadianismen å kjempe med, samtidig som kirkefolket trekker sine tråder inn. — Det kan derfor bli tungt til sine tider. Men er man på ordets grunn, kan man være frimodig, sieren vil ikke utebli. Hold ved i tro og bønn.

Fra Kistrand besøktes Olderfjord og Indre Billefjord, sammen med br. Skipperud.

Natt til mandag den 28. oktober reiste Skipperud og jeg til

Børselv.

Hadde lengtet meget efter å få se hjemmet til søster Dorothea Klem. Sist jeg var her for 6 år siden, var bare uthuset bygget. Skulde ønske jeg var istand til å si noe om foretagendet til søster Klem, som vakte eders interesse, venner, som ikke har sett det. — Det hender dog ofte at når man har lyst å si allermost og best, blir man fri for ord. Imidlertid var hjemmet imponerende. Første klassen helt igjennem. Og så langt jeg kunde forstå fikk de gamle som var der både godt og omhyggelig stell.

I vil bedre forstå hvilket stort-artet arrangement søsteren har vært istand til å reise, når I får høre at brandtaksten er ca. 40,000 kroner. Det er jo bare den del som kommer inn under brannfrens, som er tatt med i taksten. Eeendommen har visstnok over 50 mål dyrkbar mark, og det må jo sies å være bra, efter forholdene i Finnmark.

Men søsteren har for stor gjeld på eiendommen, ca. 10,000. så langt jeg kunde forstå. Hun har vært uheldig å tapt på Lebesby og Kistrand kommune omkring 5 tusen kroner, og det har jo forverret stillingen betydelig. Så derfor Gud få opreise noen trofaste sjøle som er villige til å komme søsteren til undsetning. Enn om vi går igang med en «tær» hver til gamlehjemmet i Børselv?? — står vi manjevt om oppgaven, vil hjemmet snart være betalt.

Fra Børselv stod turen til

Honningsvåg.

Tok inn til min gamle bror og

venn, urmaker Nils Pedersen. Hvor det kjentes godt å treffe de kjære søsken i Honningsvåg. Meget har man ved Guds nåde fått dele sammen, fremigjennem årene, men også denne gang var Herren den samme. Må Gud gi vennene der nåde til å fortsette i samme spor, så vil de være en oase, i denne moralske ørken. Fra Honningsvåg bar det til

Skårsvåg.

Bodde også denne gang i det kjære hjemmet til Barnhardt Pedersen. Siden sist jeg var der omkring 6 år siden var Barnhardt Pedersen blitt frelst. Det var derfor så hjertegodt å møte ham igjen. Hans hjem har i en rekke av år vært åpent for Herrens vidner, ja et «Betania». Hvor jeg minnes første gang jeg satte mine føtter i hjemmet der.

Hvad jeg også nu var interessert i var å se hvordan det stod til med vennenes nye lokale som det vel må sies å være. Det er skrevet så meget om det tidligere så jeg føler mig kun tilskyndet å opplyse at innsamlingen som det var gjort opprop om i «Røsten» har bragt inn omkring 600 kroner. Derav fra stedet ca. 100 kr. Det nødvendige var nu gjort, men ennå er der ting som må gjøres ved. Vennene fra stedet har vist stor interesse for saken, hvilket er meget gledelig.

Vi betrakter nu innsamlingen til Europas nordligste bedehus for å være innstillet, men skulde det være en eller annen som hadde satt sig for å gi det oppropet en liten skjerv, men ennå ikke har kommet med det, så er det ennå tid, og vil komme velsignedt godt med. Bare send det til kassereren Harald Pedersen, Skårsvåg.

Så Skårsvåg tok jeg om Honningsvåg til

Kjøllefjord.

Her bor de kjære venner Myrengs, i hvis gjestfrie og kjære hjem jeg opholdt mig de dage jeg var der. Br. Myreng er forretningsmann, men har en herlig frelst. Hans hjerte brenner derfor ikke bare for å tjene mest mulig på fisk han kjøper, men for å vinne en eller annen menneskesjel som vakler hen til fortapelsen. At hans opfatning er forstandig og rett, innrømmer vi gjerne, må derfor Gud velsigne ham og hans hjem i den gjerning de gjør.

Kjøllefjord er forresten et kapittel for sig selv, som vi ikke kan komme nærmere inn på denne gang. Fra Kjøllefjord stod turen hjemover. Breivikbotn hadde jeg også tenkt å besøke, men blev forhindret denne gang.

Venner! la oss holde ved fremdeles. Når overhyrden åpenbares skal I få ærens uvisnelige krans. Og I som har kommet og ennå kommer nord Norge ihu, Gud signe eder. Feltet er hårdt, men Herren er med.

Vennlig hilsen
Henrik Eilertsen.

Fra Norsk Søndagsskoleunion.

O. Hervik Larsen som i 9 år har vært Norsk Søndagsskoleunions utsending i Nord-Norge og gjort et overmåte godt arbeide i det vidstrakte og hårdføre distrikt av vårt land, avsluttet sitt arbeide i unionen fra landsmøtet i Ellers har Unionen iår utgitt nytt oplag av «Kjenn din bibel», en studiebok for bibellesere, og

september. Han overtok forstanderstillingen ved Stabekk Misjons hus, stillingen blev avvertet ledig uten noen endelig fastsettelse av ny mann i høst. Imidlertid fikk br. Halfdan Jacobsen tilbud om å opta arbeidet foreløbig for inneværende termin, og han begynte sitt arbeide 1. desember. Br. Jacobsen er selv nordlending og har i mange år talt Guds ord innen Det Norske Misjonsforbund. Han har også tidligere i to år reist som søndagsskolemisjonær i Trøndelag. Vi anbefaler hans besøk på det beste.

Fra nyttår vil Norsk Søndagsskoleunion inby til et korrespondanskurs i sjølelære (psykologi). Kurset er bygget på boken «Barnets sjøleliv» som er utkommet på Unionens forlag. Det blir naturligvis enkelt og særlig avpasset for søndagsskolelærere og andre som har med barn å gjøre. Unionens sekretær sammen med litteraturkomiteen (skolebestyrer Øie og ingeniør Gunderson) har ledelsen av kurset. Alle opplysninger sendes interesserte. Et slikt kurs vil ha den største betydning for alle junior- og søndagsskolearbeidere.

For første gang har Norsk Søndagsskoleunion i år latt søndagsskolens tekstbok for 1936 trykke både på landsmål og riksmål. Det er store deler av landet hvor landsmålet utelukkende brukes i skole og ellers. Disse venner vil nu også kunne få tekstboken i det malføre som de benytter mest.

Et gildt besøk.

«Gjett, barna mine,» sa far en kveld han kom hjem, «hvem som skal komme på besøk til oss nu?» «Bstemor!» «Onkel Jens!» «Tante Elida!» Alle barna ropte i kor og far lo. «Nei, ikke dem, de kommer nok til sommeren de. Nei — nu skal dere høre: En misjonær fra Kina kommer hit til bygden for å holde møter, og han skal bo hos oss i hele tre dager. Skal ikke det bli gildt kanskje?» Barna ropte av fryd.

Ovenfor anførte leste jeg i «Barnerøsten» og måtte nesten fryde mig med barna og de voksne og der syd, men det bragte atter tanken og lengslen frem, dette som i de siste år ofte har kommet for mig. Tenk om en misjonær kom hit. — Vi voksne hadde kanskje da blitt som barna det fortelles om i «Barnerøsten» glade og forventningsfulle. Tenk en misjonær på besøk heroppe. — Har dere tenkt på det, søsken i Herren som lever sydpå og har besøk av misjonærer fra alle land? «Vi er et folk, et frigjort folk, som hører Herren til» på mange plasser og steder heroppe i nord også. Sikkert vilde det ha virket inspirerende og vært et løft for misjons-saken om misjonærene hadde reist litt heroppe i vår landsdel. Multi-gens har også fra disse kanter slumrende misjonskall blitt levende og virkelige for noen. Iallfall er jeg forvisset om at mangen «Aron og «Hur» er blitt opreist blandt de små venneflokker rundt om på Finnmark og Nord-Norge. Vår elskede broder misjonær Nyseter har jo vært her og holdt foredrag og fortalt fra misjonen fra «Jordens ender», og vi er takknemlig for ham og den innsats han har gjort. Vi har ved Guds nåde på dette sted fått vært med i arbeidet derute både med bønn

«Småfortellinger», en samling korte fortellinger til illustrasjon i undervisning og forkynnelse. Chr. S. Venslev

BØKER

Nkosazana — kongedatteren. Misjonskildring av Ingvald Løkken Channer.

En meget interessant misjonsbok, lettles og livlig. Det er misjonærens daglige — nesten utallige — opplevelser vi får være med på. Ingrid Løkken Channer forteller om livet som leves blant ville mennesker og dyr og mange strabadser en misjonær har i sitt daglige virke. Hun forteller om Guds ords makt ute i Afrikas villmark, om kampen mellom lys og mørke, mellom Kristus og de onde ånder og om det mere.

Boken er også rikt illustrert med De mange fotografier er meget interessante. Prisen er heftet kr. 1.75, innbundet kr. 2.50.

Hvad sier bibelen om dåpen. Av Erling Gustavsen. 2. oplag.

En klar og grei fremstilling av bibelens lære om dåpen i sammentrengt form. Den er praktisk og lettles og godt skikket som propagandaskrift. Prisen er 30 øre. Alle bøkene er utgitt på Filaskredlia forlaget, Oslo.

og midler og det har vært usigelig kjært, da vi har kjent Herren her sammen oss inn i denne gjerning. Men vi har ikke hørt misjonærer fra Kina, India, Afrika og flere andre land. Kanskje har noen av Finnmarksvennene fått nåde til å være med i arbeidet på en eller annen kant hvis nåden eller virkeligheten hadde blitt mere levende innprentet i dem. Kanskje går både misjonærer og Guds folk heroppe glipp av en stor velsignelse ved at det er sånn liten forståelse og samarbeide på dette område. Kjære venner sydpå: vær med og hjelp misjonærene så de kan komme en tur rundt i sitt eget land! Misjonær Rudolph og hustrus besøk i Nord-Norge har jeg hørt var til stor velsignelse for de venneflokker de besøkte. Når skal de frie venner her nord få opleve noe lignende?

Så tilsnitt en hilsen til alle «Røsten» lesere fra oss her oppe. Vi lever vel og priser Gud for hans store nåde og miskunnhet mot oss. Vi har hatt vår kjære søster Demanda sammen med oss utover høsten, og hun har vært til stor velsignelse for stedet. Må Gud fremdeles bruke henne. Vi ventet et besøk av br. Eilertsen men han blev nok forhindret og drog da like hjem til Balsfjord. Har nu i vel en uke hatt besøk av br. Lyngnov fra Tromsfylke. Han er en snil gudfryktig br. og hadde meget godt å fremføre fra Herren.

Gud velsigne det nye år for alle «Misjons-Røsten» lesere. Vi som ofte innfor nådens trone.

Hilsen i Jesu navn fra en ringeggsøster.

Breivikbotn, Finnmark 10/12 35 Jun 8

Laura Stien. ivet d
«Glommens» trykkeri, Sarsborg.